

Nuuk, 26. september, 2013

I henhold til § 37 i Forretningsordenen for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut.

(Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

Spørgsmål:

- 1) Er der eller har der været nogen form for dialog om samarbejde med USA om uran og andre radioaktive materialer?
- 2) Hvis ja til ovenstående, hvad har Naalakkersuisut så fremlagt for USA som mulige samarbejdsområder i forhold til uran og radioaktive materialer?
- 3) Hvis nej, har Naalakkersuisut så planer om at kontakte USA for et samarbejde på området?
- 4) Hvordan skal det forstås når Naalakkersuisut skriver, at geo- og sikkerhedspolitikken kompliceres i takt med at asiatiske stormagters interesse for Grønland stiger?
- 5) Hvilke asiatiske stormagter drejer det sig præcis om?
- 6) Hvilke varer og produkter mener Naalakkersuisut at Grønland kan handle og samarbejde bedre med USA om end med de "asiatiske stormagter"?

Begrundelse:

Naalakkersuisut skriver i Udenrigspolitisk Redegørelse 2013, at oprettelsen af en repræsentation i Washington D.C. også vil være til gavn for uran-spørgsmålet, da det er "For at bekæmpe arbejdsløsheden er det nødvendigt, at vi styrker eksportsektoren. Indgåelse af handelsaftaler med andre lande er en vigtig prioritet for at styrke erhvervslivets rammebetingelser. Åbningen af Grønlands Repræsentation i Washington D.C. i 2014 vil blandt andet sikre, at vi fremover mere langsigtet kan arbejde for at opnå mere gunstige handelsrelationer med USA.." og "I takt med at den arktiske politiske dagsorden stiger og geo- og sikkerhedspolitikken kompliceres med asiatiske stormagters interesse i Grønland og regionen, er det en prioritet at fastholde og udvikle forholdet og kontakten til USA – også inden for mineral-efterforskning, (inklusiv efter ophævelsen af nul-tolerancen for uran)".

Det giver anledning til at spørge, hvordan disse passager skal forstås og hvad den indebærer.

Jeg beder om, at spørgsmålene besvares inden for ti arbejdsdage.